

Zdeněk Prokop

“samotář, který se snažil vždy získat svůj názor na věc”

Klára Černická, Kateřina Glogarová, Sofie Petro, Markéta Srbová

ZŠ a MŠ Lyčkovo náměstí

1. vstup:

“uapapauaapapa...”

Fanfáry kapel pochodujících jednotek SS a SA v Praze - Dejvicích v období nacistické okupace Československa napodobil Zdeněk Prokop, výtvarník, restaurátor a autor abstraktních obrazů.

2. vstup:

Narodil se v Užhorodu, odkud musela celá rodina utéct po záboru Podkarpatské Rusi v roce 1939. Jeho otec pracoval jako poštovní úředník.

“Odjeli jsme někam do Polska, kde otec sehnal ubytování u nějakého sedláčka a tam jsme žili asi dva tři měsíce než otec získal povolení k přejezdu zase z těch polskejch hranic do Česka.”

3. vstup:

Azyl našli v Praze u dědečka Josefa Pelce, bývalého legionáře a zakládajícího člena Hradní stráže prezidenta Masaryka. Protože vyrůstal v období druhé světové války, byl fascinován vojenskými uniformami.

“A ty měly hnědý uniformy, ti Němci preferovali právě takovou tu zvláštní hnědou barvu, a zase měli kapelu a ta byla barevnější, a to se mi líbilo jako šestiletému klukovi všecko, říkal jsem babičce nebo dědovi, jak tam jsou parádní ty vojáci, jak se mi to líbilo a tak oni mě okřikovali a říkali: vždyť jsou to němčouři, se Ti nemůžou líbit, ty nás tady jenom ponížili a zabrali.”

4. vstup:

A také miloval letadla.

5. vstup:

Po roce 1945 a nástupu komunistické diktatury byl jeho sen stát se pilotem zmařen kvůli rozhodnutí úředníka pracovního úřadu, který přišel jednoho dne do školy.

“A on se na mě podíval a řekl: no na to seš ještě moc mladej, my potřebujeme lidi do výroby, a co se Ti na těch letadlech tak líbí, a já jsem mu říkal, no, že jsou to takový stroje, no tak tam bys mohl jít někam do strojírenství, uděláme z Tebe zámečníka.”

6. vstup:

Nezbylo mu nic jiného než na to přistoupit. Pokračoval ve večerních kurzech kreslení a díky své pílì a odhodlání vystudoval Akademii výtvarných umění. Protože nebyl členem Svazu výtvarníků, nemohl vystavovat své abstraktní obrazy, věnoval se tedy restaurátorství. V roce 1968 se při srpnové okupaci účastnil demonstrací, byl přímým svědkem útoku vojáků na civilisty.

“Napálil to do jednoho z těch našich kluků, padnul na zem a tak jsme k němu běželi a táhli ho pryč... všichni se snažili utéct a ti kluci, kteří ho vodtáhli, namočili tu československou vlajku do jeho krve a ti vojáci začli znovu střílet.”

7. vstup:

Zdeněk Prokop po sametové revoluci dál pracoval v oboru a přednášel o abstraktním umění. Vždy se snažil, aby v jeho obrazech byl příběh. Touží i nadále si povídat s výtvarníky o umění a dělat vše po svém.